

[Otto Mørch.]

„Såfremt lovforslagets § 1, nr. 6, gennemføres i sin oprindelige udformning, således at der skabes mulighed for at etablere parkeringskorps under politiet, må det påregnes, at der inden 1973-74 i hvert fald i København og muligvis også i en række andre større byer under politiet vil være opbygget et særligt administrativt apparat til varetagelse af disse opgaver, ligesom der vil være ansat og uddannet et ret betydeligt antal parkeringskontrollører.“

Og videre — og det er væsentligt — siger ministeren i sit svar:

„En overførelse af parkeringskorpserne til kommunerne på det nævnte tidspunkt,“
— altså 1973-74 igennem revisionsparagraffen —

„vil medføre, at det inden for politiet opbyggede administrative apparat, der har beskæftiget sig med opgaven, bliver overflødig, samtidig med at man inden for kommunerne må begynde forfra med at etablere organer til udførelse af dette arbejde.“

Jeg vil gerne gøre den fungerende justitsminister opmærksom på justitsministeriets meget væsentlige bekymringer med hensyn til at ændre den ordning, som vi nu skal have vedtaget her i dag. Det synes jeg må indgå som noget meget væsentligt i den afsluttende debat.

Så har jeg et par bemærkninger til ordføreren for det konservative folkeparti, hr. Langkilde, og jeg må sige til ham, at han behøver ikke at have bekymringer for vore relationer til kommunalpolitikere. Mon ikke snarere hr. Langkilde og hans kolleger i regeringspartierne, som det også blev nævnt af SF's ordfører, burde bekymre sig om deres egne relationer til landets kommunalpolitikere? Gang på gang har netop denne regering belastet kommunalpolitikere. Sidst er det sket med lånerestriktionerne over for kommunerne, og som hr. Arne Larsen nævnte, var der forleden en klar og stærk røst, nemlig Amtsrådsforeningens formands, der her i tinget ikke just gav regeringspartierne ros for deres kommunale relationer. Næstformanden i den konservative folketingsgruppe kan altså spare sig sine provokationer med hensyn til socialdemokraternes forhold og relationer til kommunalpolitikere. Han og regeringspartierne repræsen-

tanter skal i alt fald ikke slå med sten, når de selv i høj grad bor i et glashus.

Så vil jeg sluttelig, før vi går til afstemning, sige, at den baggrund, som socialdemokraterne og SF har stillet ændringsforslag på, er trafikikkerhedskommissionen nået frem til igennem nøje undersøgelser, og begrundelsen er at få politiet frigjort for et arbejde, der ikke kræver politimæssig uddannelse, at overtrædelser som parkeringsovertrædelser afkriminaliseres og endelig det væsentlige principielle synspunkt, at den nye vejlovgivning forudsætter, at kommunerne overtager det fulde ansvar for deres gader og veje, og det vil sige, at de får ret til at bestemme over parkeringsforholdene, således at politiet kun kommer ind i billedet, hvis bilisterne ikke betaler parkeringsbøderne. Vi har stillet et realistisk, et logisk og et fornuftigt ændringsforslag, som vi håber på god tilslutning til.

Den fg. justitsminister (*Ninn-Hansen*):
For en ordens skyld vil jeg sige til hr. Otto Mørch, at jeg udtrykkelig sagde, at der var tre byer, som ikke gav tilslutning til Københavns magistrats skrivelse. Jeg nævnte ikke byerne, men jeg undtog altså de tre, som hr. Otto Mørch nævnte, og sagde dernæst, at der er andre byer, der principielt går ind for ordningen med kommunerne. Det er der vel ikke noget mærkeligt i, for det gør jo de fleste, men i praksis vil man ikke i dag pålægge kommunerne byrden. Det er jo det, det er i al sin enkelhed drejer sig om. Og så forstår jeg ikke helt hr. Otto Mørchs bemærkning om, at det er ingen frisk skrivelse. Nej, det er en skrivelse fra et tidspunkt, da kommunerne endnu ikke havde fået alle de andre store områder at administrere, som de har fået i mellemtiden. Hvis vi havde fået en frisk skrivelse fra dem, ville jeg da tvivle på, at de tre kommuner, der tidligere var tilhængere af, at kommunerne skulle overtage denne opgave, i dag ville være det. Det ved jeg ikke noget om, men jeg tror i hvert fald, at indvendingerne fra alle øvrige kommuners side mod at lægge ordningen ind under kommunal administration ville være endnu stærkere, og jeg vil da gerne sige: der er da ingen af os, der behøver at få det hele hverken skriftligt eller ind med skeer. Såvel hr. Otto Mørch som jeg er jo ivrigt deltagere i møder rundt omkring i